

HOMESTEAD LAG.

Alla sektioner med jemna nummer utom 8 och 26, äro öppna för "homestead."

INSKRIFNING.

Inskrifningen skall göras personligen å närmaste landkontor, i hvilket landet, som man önskar erhålla är beläget, eller om nybyggaren förredrager, må han efter ansökan till inrikesministern i Ottawa eller till Dominion Land Commissionen i Winnipeg, befullmäktiga någon nära landkontoret att förätta inskrifningen för honom.

SKYLDIGHETER.

Enligt nu gällande lag, kunna homesteads skyldigheter fullgöras på trenne sätt.

1) Tre års odling och bosättning, under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än 6 månader något år vid förlust af sin rättighet till landet.

2) Bosättning under tre år inom 2 mil från homestead quart sectionen, och efteråt, strax före ansökan om patent, bosättning under 3 månader i ett ändamålsenligt hus, uppfördt å landet. 10 acres måste plöjas första året efter inskrifningen, 25 acres ytterligare andra året och 15 acres tredje året. 10 acres måste vara besädda andra och 25 acres tredje året.

3) En nybyggare må vistas hvar som helst under de första 2 åren men första året bör han plöja 5 acres, och under det andra året besädda 5 acres, samt odla ytterligare 10 acres, afvensom bygga ett ändamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års förlopp från inskrifningsdagen. Dersfter måste nybyggaren bebo och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT

kan göras hos land-agenten, homesteadsinspektör eller till Intelligence Officer vid Moosomin eller Qu'Appelle station.

Sex månaders notis måste gifvas skriftligen till regeringens landkommissioner af nybyggaren om hans ansökan, för han gör ansökan om patent.

Intelligence-kontor finnas i Winnipeg, Moosomin och Qu'Appelle station. Nyanlände emigranter erhålla på hvarje af dessa kontor upplysningar om land, som är öppet för inskrifning och af de i sådant ändamål anställda tjänstmän erhållas kostnadsfritt råd och upplysningar vid anskaffandet af land som bäst lämpar sig för nybyggaren.

Alla förfrågningar om land under regeringens kontrol, och som är beläget mellan 63ra gränsen af provinsen Manitoba och Stilla Oceanen torde adresseras till

H. H. SMITH,

Dominion Regeringens-Landkommissioner.

WINNIPEG - - - MANITOBA.

HVARFÖR LEMNA FARMARE DAKOTA?

Bland de farmare från Dakota, som nyligen besökt vår Nord-Vest i afsigt att söka nya hem voro: Neil McLean från Roscoe; James Cameron från Aberdeen; William Hill från Leola; F. B. McGarry från Conboy; alla från Södra Dakota.

Under vistelsen härstädes berättade de sina och grannarnes hårda erfarenheter under de sista åren. Mr. McLean sade sig hafva bott derstädes i tio år. Han och hans grannar ansågo platsen för en af de bästa i Södra Dakota. Genomsnittsskörden af hvetet hade varit något under 8 bushel pr. acre. Torke var orsaken dertill och under de två sista åren hade han endast 3 bushel pr. acre; men det funnos flere af hans grannar, som ej hade ens så mycket. Skatter voro särdeles höga derstädes. Mr. Cameron sade sig hafva betalt \$75 på 3 fjerdedels section och Mr. McGarry betalte \$30 för en förbittrad fjerdedels section. På spörsmål huru det kom sig att skatterna voro så höga gafs svaret, att de politiska syslorna betalades så högt. De sade att kassören och "häradskrifvaren" i county tupp-huo hvardera \$2000 i lön om året. De besökande fingo då veta att kostnaderna för Municipalitet Glenwood i Manitoba voro endast \$260 år 1890. Nybyggare i Södra Dakota hafva betalt så högt som 3 till 4 procents ränta i månaden å lånade penningar. Flere township hade i

det närmaste öfvergifvits på grund af felslagna skördar. På många ställen finnes nu knappast en farmare af de fem, som voro der 3 år sedan. Men farmaren kunde likväl stå ut afven under dessa hårda omständigheter, om de finge goda priser för sina produkter. Lagg märke till de priser desse män uppgäfvit: I bösta betaltes kor i deras distrikt med från \$7 till \$10 fastän de voro bättre än, hvad de sett i Manitoba. Denna vår fingo de \$20 för de finaste naburna kor. Godboskap såldes i fjor för från 1 till 1½ cent pr. pound lefvande vikt. Smör betaltes i fjor sommar med 7 cents skäl-pund och hvetet såldes nyligen för 84 cent busheln. I fråga om bränsle kom emelleftid den största skilnaden i dagen. Somliga af desse män hade under de år de lefvat i Dakota aldrig brant en sticka ved. En stor del brände torkad götsel. Kol såldes så billigt \$3 pr. ton, men få hade råd att köpa. Dessa meddelanden gäfvos under försäkran att det verkligen förhöll sig så i deras distrikt.

"I FEBERHALOR"

Ett meddelande från Baltimore, Förenta Staterna, säga:

Man torde svärigen finna i Victor Hugo's "Les Miserables" en mer härfesande historia än den som berättades af en ung irlandare vid namn Francis Yourrell. Han har helt nyligen lyckats komma ur klorna på en emigrationsagent i Brasilien.

För fyra månader sedan arbetade han som dräng på en gård tätt invid Dublin, Irland. Stora anslag med lockande beskrifningar öfver Brasilien ädrogo sig hans uppmärksamhet, hvarefter han beslöt att utvandra. I anslagen utlofvades fri resa och fritt land. Yourrell och 13 kamerater trodde sig nu hafva funnit den gyllene tidpunkten att göra lycka. De afreste från Liverpool den 11 Mars å ångaren Arcania. Fartyget anlöpte två små hamnar på franska kusten, hvarest 100 passagerare intogos, och derefter Lissabon, hvarest 400 portugiser stego ombord. Passagerarnes antal blef derigenom 1300.

Efter 24 dagars färd från Liverpool anlände fartyget till en afsider belägen hamn i Brasilien. Från den tid, de stego i land, blefva de un-

derkastade en behandling, som trotsat all beskrifning. De kordes in uti hålor hvarest Ryssar och Italienare lägo doende af gula febern.

De hade att uthärda kroppslig misshandel och blefvo uthungrade. De som vågade klaga, kastades utan vidare i fängelse. Loftena om fritt land befunnas vara lognaktiga och den enda bevekelsegrunden för införandet af emigranter är att få arbetare för kaffeplantagerna, hvilka egare ej hafva nog folk på grund af gula febern och andra sjukdomar. Yourrell och 3 andre lyckades fly från Santos, efter många veckors svårigheter och umbäranden, ombord å skeppet Bancroy destineradt till Santiago. Från Santiago seglade Yourrell till Baltimore som eldare ombord å Bancroy.

CZARENS STORA HUND.

En af de mest imponerande företeelser i kejsarliga palatset vid Gatschina är den stora danske hund, som sträcker sina kraftigt byggda lemmar i den försal, som leder in till kejsarens privata rum. Denna stora hund säges vara den störste i sitt slag i världen och gafs till kejsarinnan för ungefär fyra år sedan af hennes fader konungen af Danmark. Det berättas, att czaren redan från första ögonblicket fäste sig vid att djuret och han ej numera företager långa resor utan att hafva det i sällskap. Enär han har endast föga förtroende till sin omgifning, synes han hafva koncentrerat hela sin tillit till hunden såsom en vaktare af osviklig trohet och denne synes återgålda tillgifvenheten. Det säges att i somras, då rykten om nihilister voro i svang och afven skrivelser af hotande innehåll funnos i väg till czarens enskilda rum, alla ryssars sjelfhetskare tillät hunden sova i det rum, som ligger utanför sängi kammaren.

Af okänd orsak fattade hunden misshag till en af de män, som tjänstgjorde som skildtvakt i palatset. Intet kunde bevisas och inga misstankar funnos mot denna man, men för att tillfredställa hunden blef han entledigad från tjänstgöring. En annan skildtvakt åter öfverfallen af hunden, som nästan ref honom i stycken. Czaren, som hörde nödrop, öppnade sin dörr, och lockade hunden, som genast lydte. Skildtvakten befanns vara illa biten. Czaren bjöd att mannen skulle föras till hospitalet för skötsel och godtgöras för sina lidanden, men han befallde desslikes, att mannen aldrig mer skulle tillatas att inträda i palatset. Sjelfhetskaren har förtroende till hundens vishet. Han kallar honom Peter, efter grundläggaren af Rysslands storhet.